

UNIwersytet Artystyczny w Poznaniu
Wydział Malarstwa i Rysunku

Rozprawa doktorska – streszczenie

Asymilacja
Granice wewnętrzne artysty

mgr Veronika Moshnikova

Promotor:
prof. dr hab. Zbigniew Szot

Promotor pomocniczy:
dr hab. Diana Fiedler prof. UAP

Poznań 2020

Streszczenie

W swojej pracy doktorskiej „Asymilacja. Granice wewnętrzne artystów” opieram się na własnych przeżyciach, które są konsekwencją mojej asymilacji w Polsce. Konfrontuję je z czasem aneksji moich stron rodzinnych - Krymu - w 2014 roku przez wojska rosyjskie. Opisuję swoje doświadczenia, badam stan „zawieszenia” i „bycia pomiędzy” malując. Staram się także odejść od tych traumatycznych wydarzeń za pomocą sztuki i analizując biografie innych artystów, którzy są, lub byli w podobnej sytuacji.

Przywołuję artystów współczesnych ze stref konfliktu. Przestrzeni „politycznych turbulencji”, twórców dotkniętych wydarzeniami, przez które musieli emigrować, lub asymilować się w swoich „nowych ojczyznach”. Zetknęli się w tym, lub innym wymiarze z naciskami reżimów, dyskryminacją i zakazami. Twórczość artystów o których piszę, posiada pewne miejsca wspólne. Przyglądam się ich działalności i na podstawie wywiadów, śledzę ich postawę w sztuce, oraz ich stosunek do rodzinnego kraju. Analiza biografii przywołanych artystów i ich prac prowadzi mnie zawsze do punktu wyjścia, a mianowicie, do traumy po krzywdzie wyrządzonej przez politykę. Dzięki tej obserwacji nieoczekiwanie dostrzegam w ich działaniach artystycznych wspólny temat – dom.

Swoją pracę oparłam na twórczości i wypowiedziach sześciu artystów: Krzysztofa Wodiczki, Gerharda Richtera, Doris Salcedo, Alfredo Jaara, Do ho Suh i Asłana Gaisumova.

„Wyjeżdżając, staję się obcą podwójnie. Rozrywam ciągłość pobytu – powrót w to samo miejsce, okazuje się niemożliwy, ponieważ związek miejsca z czasem jest kluczowy. Przyjeżdżając, przekraczam własne granice, otwieram coś w sobie, zamykam, a pamięć o domu ciągle powraca. Dzielę życie na przed i po. Asymilacja oznacza zawieszenie, konflikt wewnętrzny i mnożenie tożsamości.”

Summary

My doctorate "Assimilation. Artist own boundaries" is based on my own experiences. I confront my assimilation in Poland with the events of annexing Crimea by Russian forces in 2014. I describe my experiences and inspect the state of "being adrift" and "being in-between" through the medium of paint. I try to distance myself from these traumatic events by focusing on art and analysing the biographies of other artists who have experienced similar events.

In this work I refer to the contemporary artists from the conflict zones and politically turbulent areas. Those swept by events which forced them to emigrate or assimilate in their "new homelands". Those who experienced restrictions, discrimination or pressures from their regimes in one way or another. These artists and their works share some common characteristics. I study their interviews to look closer at the way they participate in arts and their attitude towards their country of origin. Analysing the biographies of the aforementioned artists always gets me to the starting point, namely to the trauma caused by politics. Thanks to that observation I suddenly notice the common theme shared by these artists - home.

This work contains references to works and words of six artists: Krzysztof Wodiczko, Gerhard Richter, Doris Salcedo, Alfredo Jaar, Do Ho Suh and Aslan Gaisumov.

By going away I become an alien twofold. I sever the continuity of remaining in place - returning to the same place becomes impossible because the link between a time and place is crucial. By settling down somewhere else I cross my internal boundaries. I open one place inside me while closing the other. Still, the memories of home always return. My life is forever divided into stages of before and after. Assimilation leads to liminality, internal conflicts and multiplication of personalities.